

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 56. Gregorius suam dignitatem exuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul XIII.
A.C. 1289.

dit voce, sed testans Deum, eisque fecit fatis. Cum partes priores, quæ Ephesini & Cyziceni Episcoporum erant, semper in recusanda Gregorii absolute persistenter, succensens Imperator eos faceffere suis ex oculis, ac sine cujusquam alloquio ipsorum ædibus inclusos hædere jussit, donec novus Patriarcha renunciatus esset. Tum cæteros in magno palatio coram se, universo Senatu, Clero, monachis, & populo numeroso adesse voluit. Ibi Theoleptus Episcopus Philadelphinus omnium Gregorii præsentis adversariorum nomine loquens eum declaravit orthodoxum, natam offensionem totam in Marci scriptum rejiciens.

§. LVI.

Gregorius suam dignitatem exiit.

c. 9.

Postero die Gregorius per otium composuit litteras, quibus munere se suo abdicans ita loquebatur: Ad patriarchale solium non meæ, non amicorum preces mihi stravere viam. Soli Deo liquet, qua id ratione conscenderim. Per spatium sexennio majus, quo idem tenui, ea quæ in viribus meis erant egi omnia, ut ad ecclesiam reducerem illos, qui ab ea discesserant. Curas vero meas ex-
cepit

cepit exitus votis adeo adversus, ut cla- Sæcul. XIII.
 marent aliqui pacem tam optabilem, ni A.C. 1280.
 recedam, nunquam confectum iri. Non
 induxi animum contra tales adversarios
 in gradu me tueri meo. Partes discor-
 des malui reconciliatas cernere. Pacis,
 inquam, procurandæ gratia, & offensio-
 nes animabus tam noxias sublaturus me
 patriarchatu abdicō. Nec tamen mis-
 sum facio sacerdotium. Hoc per omnem
 vitam meam miserente Deo conservare
 cogito. Nihil enim, quod me inde arceat,
 mea mihi conscientia objicit. Pace proin-
 mea novus eligi Patriarcha potest, qui
 digne functiones agat suas, & divisa Ec-
 clesiæ membra jungat iterum.

Has Gregorius litteras dedit sua exa-
 ratas manu, sed nomine suo non substi-
 gnatas. Quare quibusdam videbatur
 velle sedem aliquando suam recipere eo
 magis, quod abdicati causam muneris
 non aliam, quam bonum pacis adduce-
 ret, ita, ut, spes ipsum sua si falleret, re-
 verti cogitaret, nihil habens, quod se sa-
 cerdotio indignum redderet. At Impe-
 rator ac Theoleptus Philadelphinus hu-
 jus rei agitator præcipuus Gregorium ad
 exuendum munus inducendo se omnia
 fecisse rati reliquos esse contentos, nec
 ab eo quidquam ultra poscere jusserunt.
 Gre-

Sæcul. XIII. Gregorius, postquam cum illis, qui ab longo tempore parum æquis in ipsum erant

A. C. 1289.

G. 10.

animis, inter alios cum Episcopis Germano Heracleensi ac Neophyto Perusiano a se gradu dejectis in gratiam redierat, concessit in parvum Aristinæ cœnobium spectans ad monasterium S. Andreae, ubi habitabat Theodora Imperatoris cognata, & Radulphi vestiario præfecti vidua; quæ Princeps magnam Præsulis curam gerebat. Sexennium, quod Patriarcha

Sup. S. 8.

Gregorius in litteris memorabat suis, ceptum fuerat 11 Aprilis 1283: & quia

Possin. not.
p. 565.

se diutius tenuisse sedem aiebat, videtur eam reliquisse sub Junium anni

1289.

HISTO-